

GENEALOGISCH- EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCRIFT
VAN HET OUDE-HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE-UITGAVE: VAN NERUM; MAQUISSTRAAT, 44 EVERE

ART. 70 9° OVERLIJDEN VAN CH. VAN NERUM

Onze stamvader overleed in zijn woning op de Molenweg de 10 September 1757 (vermoedelijk in de ouderdom van 68 j.) *1881*
Alvorens te sterven had hij zijn zonen laten ontbieden en sprak hen de volgende woorden toe:

"Mijne zonen, Uw vader gaat U weldra verlaten, daarom vraag ik U elkkaar steeds te beminnen, Uw moeder te eren en bij te staan en goed te doen voor de armen en in de ogen van God."

Mijn bijzonderste wens is nochtans dat gij ons geslacht zult voortzetten en nooit de eer van onze familie zult schenden."

Daarna is hij in de armen van zijn lieve echtgenote gestorven.

Zijn lijkdienst greep plaats in de grote schuur van Servaes Sweerts (huidige hoeve Cipers), waar de erediensten gehouden werden tijdens de heropbouw der nieuwe kerk.

Zijn begrafenis werd bijgewoond door Mrs. de Procureur van Luik (was dit misschien de zaakgelastigde J. Keppenne), door hoge geestelijke en burgerlijke overheden en door talrijke inwoners uit Hoegaarden en omliggende dorpen. Hieruit kan afgeleid worden, dat onze voorvader een geacht en bemind man is geweest, die overal vrienden telde.

Hij was de eerste die in de grafkelder der onvoltooide kerk begraven werd. Dit voorrecht werd hem waarschijnlijk toegestaan door bemiddeling van zijn schoonbroeder Pastoor Hendrik Sweerts, omdat hij Schepen was. (zie art. 28).

Charles van Nerum had gedurende 30 jaren het brouwersbedrijf uitgeoefend en 23 j. lang het Schepensambt bekleed, waardoor hij een stempel heeft gelegd op zijn geslacht.

Hij is in de Heer ontslapen met de onzekerheid dat zijn geslacht, waaraan hij zeer scheen verkleefd te zijn, ooit zou voortgezet worden, vermits zijn zonen toen nog niet gehuwd waren.

Wellicht heeft dit hem aangezet om op zijn sterfbed, zijn laatste wensen aan zijn zonen kenbaar te maken.

Al deze bijzonderheden werden in de nagelaten schriften van zijn achterkleindochter Anne Elisabeth weergevonden, die de gegevens van haar moeder heeft vernomen en nauwkeurig in haar memorienotas heeft neergeschreven.

Hiervoor zijn wij haar diep erkentelijk want de gedenkschriften laten ons tot allerlei details nopens onze voorouders te vernemen, die we anders nooit zouden vernomen hebben.

Haar notitiën zijn ook de oudste die konden weergevonden worden en aanleiding gaven tot het opmaken van onze familiestamboom.

10° Zijn weduwe zet de brouwerij voort.

Na de dood van haar echtgenoot heeft Barbe Sweerts, wellicht met de hulp van haar zonen en gesteund door de Sweertsen, de brouwerij voortgezet. In de Brouwersregisters van 1764 wordt de Weduwe van Nerum vermeld met 11 brouwsels voor de 3 eerste maanden van het jaar. Haar brouwerij stond natuurlijk niet meer aan kop, maar zou nog een zeer voornamelijk spel spelen en tot ver in het land bekend staan. Dit blijkt uit een voorval dat zich te Hoegaarden afspeelde en waaruit bewezen wordt, dat het lekkere Hoegaardse bier ook zijn kwade effecten kon hebben;

- 44 -

De Brusselse bierhandelaars Gille Fossé en Englebert van Caulaert kwamen op 14 Mei 1764 te Hoegaarden bij Weduwe van Nerum bier laden. Gezien het te laat was om dezelfde dag nog te vertrekken, besloten zij naar de hermis van Rommersom te gaan, waar het schuimend bier in aarden potten werd opgediend. In de avond op de terugweg werden zij ter hoogte van de "Wip", door Petrus Damsin en diens zoon opgewacht. Deze laatste wilde een twist uitlokken met van Caulaert, maar de vader kon zulks beletten.

Aan het huis Sweerts (hoeve Cipers) stonden Petrus Sondervorst en zijn schoonbroeder Karel Damsin opgesteld, maar nogmaals werd de zaak bijgelegd. Alsdan zouden de Brusselaars door Sondervorst en Petrus Damsin op een laatste tonneke bier zijn uitgenodigd om alle ruzie te vergeten. Ofschoon zij bij de Weduwe van Nerum verwacht waren om te avondmalen, besloten de Brusselaars een laatste pot te gaan pakken ten huize van Sondervorst.

Door ophitsing van de zoon Damsin, die geen Brusselaars zien of rieken kon, hernam de twist en Sondervorst sloeg Gille Fossé met een stok neer. Fel bloedend kwam hij bij de Weduwe van Nerum aan, alwaar hij te bed is gegaan. De chirurgen van Ex uit Tienen en Hermans uit Hoegaarden hebben de gekwetste onderzocht, maar dokter Vandertaalen oordeelde dat een schedelboring nodig was. De operatie werd uitgevoerd en de zieke bleef verscheidene dagen buiten kennis. Later kon Fossé, dank zij de goede zorgen van Wed. van Nerum weer huiswaarts keren. Rapport werd opgemaakt en naar de Baljuw gestuurd.

11° OVERLIJDEN VAN BARBE SWEERTS.

Op 14 november 1778 is onze voormoeder Barbe Sweerts in de ouderdom van 78 jaar overleden. (akte f. 216 n. 3969)

Twee maanden had zij te bed gelegen, waar zij door haar dochters werd verzorgd. Bij het uitbreken van haar ziekte voelde zij dat haar krachten naar weldra zouden verlaten en had aan haar zonen gevraagd, om een Familieraad te stichten volgens de principes van deze die in de familie Sweerts bestond. (de oprichting van deze Raad wordt in een speciaal artikel behandeld).

Enkele uren voor haar dood werd zij door al haar kinderen omringd en nam God in de Hemel als getuige voor de liefde die zij haar kroost steeds had toege dragen. Zij vroeg hun om braaf en vroom door het leven te gaan, de laatste wensen van hun vader zaliger steeds indachtig te zullen zijn en de opgerichte familieraad in stand te houden tot heil der nakomelingen. Toen stierf zij in de armen van haar zoon Jean (grootvader van Anne Elisabeth).

Barbe Sweerts werd begraven op 16 november 1778 en bijgelegd in de krypte van de kerk, vooraan het koor. Op haar grafsteen prijkt de tekst "Hier ligt begraven de huisvrouw van Carolus van Nerum. 16.11.1778" (zie hoe de uitgang van onze naam sedertdien nog variaties heeft ondergaan).

Met haar verdween de vrouw die aan Charles van Nerum de zonen had geschonken, die onze verschillende stamvertakkingen in 't leven riepen en waarvan de nakomelingen te Hoegaarden nog een voorname rol zouden spelen.

E I N D E

In volgend nummer "Lucie van Nerum" en "Jean Guill. Schepers" (Stamboom II/2)

ART. 71. ONZE DIERBARE AFGESTORVENEN SPREKEN TOT ONS.

Vervolg van art. 68, waarin de laatste woorden van onze dierbare afgestorvenen in herinnering worden gebracht.

- 7° Elisabeth Sweerts, echtgenote van vorige, + 18 Maart 1839
Aan haar dochter vroeg zij "Eerbiedig steeds de laatste wens van Uw vader zaliger, lijdt een voorbeeldig leven, wees goed voor de armen en de zieken en helpt de ouderen van dagen".
- 8° Jean Bapt. Van Nerum, (IV/11) zoon van 4°, + 14 Nov. 1832.
Aan zijn zonen zei hij "Ik heb U allen een goede opvoeding geschonken en geleerd wie Uw voorouders zijn geweest, Doet hetzelfde met Uw kinderen opdat zij hun naam steeds fier zouden dragen. Weest goed voor Uw moeder en helpt elkaar".
- 9° Jean François van Nerum (IV/12) zoon van 4°, + 26 Feb. 1839,
Te vroeg moet ik U verlaten, maar in de Hemel zien wij elkaar weer. Zo gij ooit kinderen krijgt, vertelt hun dan al wat ik U zelf vertelt heb en vergeet nooit God getrouwelijk te dienen.
- 10° Anne Elisabeth Van Nerum (V/5) dochter van 6°, + 3 April 1883.
Vaarwel beminde bloedverwanten, ik moet sterven en zal dit met gelatenheid doen en vol vertrouwen bij God. Ik vraag U alleen om mijn werk voort te zetten, opdat ons nageslacht hun voorouders zou eerbiedigen en hun voorbeelden volgen.
- 11° Jean Bapt. Van Nerum (V/6) zoon van 8° + 26 FEB 1887
In het leven heb ik veel nood geleden, maar nu is het mijn beurt om U te verlaten. Dat mijn bloedverwanten en vrienden me steeds gedenken. Mijn familie heb ik altijd bijgestaan zo goed ik kon, nu zullen anderen mijn plaats overnemen, vaarwel tot in de Hemel.
- 12° Charles Van Nerum (V/7) zoon van 8°. + 16 April 1871.
Mijn kinderen, eert uwe moeder en vergeet haar droefheid niet, bewaart de eendracht en broederlijke liefde onder U, doet goed voor de ogen van God en voor de mensen en vergeet mij niet in uwe gebeden.
- 13° Catherine De Foor, echtgenote van vorige + 7 Sep. 1904.
Ik heb droevige dagen en nachten van smart doorgemaakt, maar ik heb geleden met gelatenheid en onderwerping aan de wil van God. Vaarwel beminde kinderen en kleinkinderen, ik ga U verlaten, maar mijn liefde voor U sterft niet, ik zal U van in de Hemel verder beminnen zoals ik U op aarde lief had.
- 14° Justinus Van Nerum (V/10) zoon van 8°. + 8 Jan 1876.
Vaarwel lieve echtgenoot en lief kind, troost U, wij zullen een dag verenigd zijn om ons niet meer te scheiden.
- 15° Livinus Van Nerum (V/11) zoon van 8°. + 20 Sep 1891.
Mijn kinderen, ik smeek U, hebt medelijden met mijn ziel, Vergeet mijn zuchten niet, denkt aan hetgeen ik geleden heb en aan de zorgen die ik voor U steeds heb gehad.
- 16° Agnes Monique Cipers, echtgenote van vorige, + 31 Okt. 1886.
Vaarwel dierbare echtgenoot, vaarwel beminde kinderen, met spoed moet ik afscheid nemen, de Heer heeft het also gewild, bidt voor mij, in de Hemel zullen wij elkaar weerzien.

17° Regina Van Nerum (V/12) dochter van 8°. + 15 juni 1887

Mijn echtgenoot en bloedverwanten, vergeet mij niet in Uw gebeden. Ik heb allen tederlijk bemind, blijft onder elkander verenigd; dient God getrouwelijk en leeft zo dat wij elkaar mogen weerzien.

18° Theodore Van Nerum (V/15) zoon van 9°. + 14 april 1881.

Ik heb een droevig leven gekend, maar aan mijn kinderen heb ik steeds gegeven wat zij verlangden. Dat zij elkaar in het leven helpen en hun vader nooit vergeten mogen.

19° François Van Nenum (VI/5) zoon van 12°. + 24 juni 1915.

Geliefde echtgenote, kinderen, kleinkinderen en bloedverwanten, vergeet mij zuchten niet, denkt aan mijn lijden en aan mijn zorgen jegens U. Verplicht U voor de rust van mijn ziel te bidden.

20° Mathilde Davids, echtgenote van vorige. + 17 Febr. 1929.

Lieve kinderen en kleinkinderen, de Heer roept mij, ik moet U verlaten, in de Hemel zal ik U beminnen gelijk ik U op aarde bemind heb, daar zullen wij elkaar terugvinden.

21° Hubert Van Nerum (VI/29) zoon van 18°. + 30 Nov. 1919.

Beminte echtgenote en kinderen, vaarwel en tot in de Hemel, God roept mij, daar zullen wij elkaar weerzien om nooit meer te scheiden. Leeft zoals ik U heb voorgedaan en eert steeds Uw moeder.

22° Marie Julie Van Nerum, (echtgenote van vorige. + 25 Febr. 1922.

Mijn kinderen, hebt elkander lief en weest eensgezind. Ik ga onze vader verzoegen en zal van daar boven over U waken.

23° Marie Felicie van Nerum (VII/2) dochter van 19°. + 16 Okt 1956.

Dierbare echtgenoot, kinderen en kleinkinderen, doet wat gij van mij geleerd ontvangen, gehoord en aan mij gezien hebt en God zal met U zijn. Volgt, kinderen, de voorbeelden van vader en vergeet de lessen van uw moeder niet.

24° Palmyre Gasia (VII/4) echtgenote van Arthur Fr. Van Nerum. + 6.3.1941

Beminte echtgenoot, ween niet over mij, zorg goed voor de kinderen, wij zien elkander terug in de Hemel, Lieve kinderen, weest goed, bemint Uw vader en bidt voor mij.

25° Georges Van Nerum (VII/12) zoon van Arthur Ph. + 31 Jan 1922.

Beminte echtgenote, lief kind, ouders en bloedverwanten, ik ga sterven maar mijn liefde voor U sterft niet, gelijk ik U bemind heb op aarde, zo zal ik U beminnen in de Hemel.

OPMERKING :

Laat ons de laatste woorden van onze dierbare overledenen gedenken en hun wensen volbrengen. Gelieve ons nochtans te verontschuldigen zo sommige bloedverwanten vergeten worden, zulks komt door het feit dat wij over hen geen enkele nota of gedenkenis bezitten. Wij zouden de familie zeer dankbaar zijn, moest zij ons de ontbrekende doodskaartjes of laatste uitgesproken woorden laten geworden, opdat ook zij hun plaats in deze familie-nécrologie zouden bekomen.

ART. 72 : ONZE FAMILIEGILDE IS 183 JAAR OUD.

INLEIDING.

De oorkonden die ons toelieten de vele bijzonderheden nopens deze bijdrage te vernemen, werden ontdekt dank zij de familie Putzeys, en in 't bijzonder wijlen Marice Putzeys (+ Nov. 1960), zoon van Joseph en Lucie Van Nerum VI/18 (zie ook Familieschoon n° 7, art. 40), die zo bereidwillig is geweest ons een fotokopij van een oud familiedokument te bezorgen.

Het betrof een afschrift van een beschadigd en moeilijk leesbaar familiereglement, door hem als aandenken bewaard aan zijn grootvader Livinus van Nerum (V/11) en afkomstig van diens grootvader Jacques van Nerum (III/6). Deze laatste was op het einde der 18e eeuw inderdaad onderdeken en griffier en later ook Dekan van de hieronder beschreven familievereniging.

Met de hulp en medewerking van Dr. J. Verbesselt, Voorzitter van de Beheerraad van het Geschied- en oudheidkundig Genootschap van Vlaams Brabant en Conservator aan het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis te Brussel, kon het document ontcijferd worden en zal later in "Eigen schoon" worden opgenomen. Uit dit oude schrift bleek namelijk dat in vroegere tijden in de schoot van onze familie een vereniging bestond, voorgezeten en bestuurd door een Raad en opgericht in 1788 (183 j. geleden), door de zonen van Charles Van Nerum en Barbe Sweerts, op verzoek van deze laatste en ingericht volgens de principen van een soortgelijke Raad, dewelke in de familie Sweerts zou bestaan hebben.

Nopens deze Raad werden in de nagelaten memorieschriften van Elisabeth van Nerum (V/5), bovendien nadere inlichtingen ontdekt die aan de hand van het document van Maurice Putzeys, tot een ontknoping kwamen en ons de bevestiging brachten. En ten slotte werd op deze oude familieinstelling de stempel gelegd, door de in herinnering gebrachte overleveringsverhalen der ouden, waardoor wij nu in de mogelijkheid verkeren de gedeeltelijke wedersamenstelling te geven van de grote bedrijvigheid, die eens in onze familie heeft geheerst, zodat hiermede een der schoonste familietradities op het allerlaatste ogenblik kon gered worden.

1° Stichting :

De stichtingsakte luidt als volgt :

"Int jaer onzes Heeren duysent seven hondert ende acht en seventich opten XVle Septembris oft Sinte Corneliusdagh, is alhier binnen deser Vryheydt van Hougaerde ten woonhuysse van Scepen Joannes van Nerum door voorschreven en deser ghebroeders gestigt ende inghestelt een familieconfrezie ofte unie met naeme de gulden lelye, de selve op versoeck van henne moeder en naer manere ende forme van de Sweertsraede met consent van Pastoor Henricus Sweerds als mombaervader ende van eenieder onser die daertoe met vryen wille syne volse gegheven en heeft, om met goede zorgen onderhouden te worden ghelyck dat in hier navolghende artieckelen gestatueert ende geredigeert wordt, waer uyt eenieder onser nu ten teyde ende toekomende teyden hun draeghen ende reguleeren sal"

2° Doel der stichting :

Het doel der stichting werd door 12 punten bepaald :

"So is by de selve gheordineert dat eenieder zig sal verbinden uyt alle craghte te respecteren de XII versoecken hiernaer:

- de familiesaeken welter herte nemen
- malcanderen troest ende bystand gheven
- alle confusies, discordies ende gereysen geschillen resolveeren
- de unie ende liefde onverbreeckelyck bewaeren
- voor de opvoeding der kinders Sorge draggen
- henne goederen ende studienfundaties in goeden staet houden
- de mombaers der wesenkinders denomineeren
- de religie in eere houden en voor de ziele der Afflyvighen bidden
- 't familiescone aen 'tnagelet condit maeken
- de oude traditiens in luyster houden
- de onsterfelyckheydt ende goeden naem en faeme der familie handthaeven
- alle de reste naer den besten geraeden doen.

(vervolgt)

ART. 73 - ONS TIJDSCHRIFT BESTAAT EEN JAAR.

Bij deze gelegenheid danken wij allen die ons tot heden hebben bijgestaan, op dat ons tijdschrift zou leven en de stamboomopzoeken vorderen. "Familieschoon" is nog ver van volledig, juist daarom verzoeken wij de lezers en bloedverwanten, om ons allerlei suggesties ter verbetering te laten worden. Ons blad dat uitsluitend het eigendom is van onze familie kan slechts door de gezamenlijke medewerking van deze laatsten de volmaking tegemoet gaan. Laat ons hopen dat "Familieschoon" ook tijdens haar tweede jaargang dezelfde belangstelling mag kennen.

ART. 74. FAMILIENIEUWE.

Worden deze maand jarig :

Albert Meunieur (VIII/7) * 1 April 1920 (41 j.)
Yvonne Claes (VIII/6) * 4 April 1920 (41 j.)
Cecile Debroeck (dochter van VI/7) * 6 April 1883 (78 j.)
Jeanne Janssens (VIII/31) * 9 April 1921 (40 j.)
Mathilde Van Nerum (VIII/15) * 13 April 1924 (37 j.)
Monique Van Nerum (IX/12) * 15 April 1941 (20 j.)
Dirk Hacour (zoon van VIII/9) * 17 April 1960 (1 j.)
Annie Hacour (dochter van VIII/9) * 24 April 1949 (12 j.)
Johan Van Nerum (X/2) * 25 April 1953 (8 j.)

Vieren hun huwelijksverjaaring :

Joseph Van Nerum en Juliette Pleugers (VIII/22) x 5 April 1947 (14 j.)
Elza Van Nerum en Remigius Hacour (VIII/5) x 5 April 1947 (14 j.)
Leon Van Nerum en Clemence Vandermolen (VII/10) x 13 April 1912 (49 j.)
Hubert Van Nerum en Jeanne Janssens (VIII/31) x 14 April 1945 (16 j.)
Prosper Van Nerum en Lisa Fourie (VII/8) x 16 April 1921 (40 j.)
Charles Van Nerum en Margr. Machiels (VII/11) x 16 April 1910 (51 j.)
Arthur Van Nerum en Margr. Hacour (IX/2) x 21 April 1951 (10 j.)

- In naam der ganse familie aan allen onze beste gelukwensen.

Deze maand gedenken wij de volgende afgestorvenen

Jean Van Nerum (IV/14) + 1 April 1832 (59 j. oud)
Elisabeth Van Nerum (V/5) + 3 April 1883 (74 j.)
Lizina Van Nerum (V/21) + 7 April 1915 (81 j.)
Felicien Van Nerum (VII/20) + 9 April 1876 (88 j.)
François Van Nerum (V/34) + 10 April 1804 (9 d.)
Catherine Van Nerum (IV/17) + 13 April 1850 (68 j.)
Theodoor Van Nerum (V/15) + 15 April 1881 (63 j.)
Charles Van Nerum (V/7) + 16 April 1871 (60 j.)
Henri Van Nerum (IV/2) + 19 April 1844 (82 j.)
Barbe Van Nerum (IV/8) + 19 April 1832 (62 j.)
Thérèse Van Nerum (IV/10) + 21 April 1847 (67 j.)
Catherine Van Nerum (IV/9) + 28 April 1843 (65 j.)

ART. 75. WAT VOORSPELT ONS DE MAAND APRIL ?

- Verschaft April veel schone dagen, dan pleegt de Mei de last te dragen
- Op Tiberius na de noon, worden al de velden groen (14 April).

GENEALOGISCH EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCRIFT
VAN HET OUDE HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE-UITGAVE : VAN NERUM ; MAQUISSTRAAT 44, EYERE

Art. 76. AANGESCHAKELDEN - Ite Generatie n° 2.

Lucia Cecile VAN NERUM (x Jean Guillaume SCHEPERS)

"Lucia Cecile Van Nerum werd gedoopt te Bunsbeek op 9. 3. 1691 als vierde kind van Joannes Van Nerum en Lucia Wanten (akte H/159).

Haar peter en meter waren :

- Joannes
- Gertrude de Muntere (aangetrouwde tante).

Haar verwantschap met Hoegaardse geslachten, waarvan reeds melding werd gemaakt in ons n° 8 van Nov. 60 (zie art. 47 para 1), wordt nogmaals bevestigd door volgende feiten :

- a) haar meterschap van Servaes Sweerts op 15. 3. 1713 te Hoeg. waar zij als "Domicella" staat vermeld.
- b) haar verwantschap in de 2e graad met haar tweede echtgenoot.

2° Huwelijk en kinderen :

Zij huwde een eerste maal met Notaris Ant. Martinus Speculo. Dit huwelijk werd voltrokken te Miscom op 3. 6. 1713 (akte 112) in het bezijn der getuigen :

- Carolo Van Nerum (haar broeder)
- Joannes Parqui.

Op 12. 2. 1718 (akte 379) hertrouwde zij te Hoegaarden met Jean Guill. Schepers. De akte luidde als volgt :
(Contraxerunt coram vicepastore matrimonium Gullelmus Schepers et Cecilia Van Nerum mediante dispensatione in secundo affinitatis gradii, obtente a Sanctissimo Papa Innocente XI per Illustrum et Reverendissimum Dominum Archiepiscopum nuntium apostolicum colontensem, presentibus Rd. Dno. Jacobo vicepastore nostro et Carolo Pletinx, organisat nostro.

Merk op dat zij tweemaal buiten de woonplaats van haar ouders huwde en dat bij haar tweede huwelijk volgende getuigen optraden :

- Eerw. H. Jacobs (Onder Pastoor te Hoeg.)
- Karel Pletinx (orgelspeler in de kerk van Hoeg.)

Alleen de kinderen uit haar tweede huwelijk zijn bekend :

- a) Joannes Franciscus : ° Hoeg. 29. 11. 1718 (akte 488) SS Antonius Stevens en Josephe Cath. Schepers (vermoedelijke tante)
- b) één kind waarvan de naam niet vermeld wordt en in Febr. of Maart 1722 reeds overleden zou zijn.

Zijn eerste mandaat verviel op de 2e Paasdag van 1749 toen hij opgevolgd werd door Batholomeus Buckens, de man die tijdens de dorpswisten in de kaart van Guiliam van Simphoven speelde. Alsdan trad Jean Guill. Schepers tot de Dorpsraad toe en werd tot Gezworene aangesteld. Tijdens het dorpskonflikt stond hij aan de zijde van zijn schoonbroeder Charles Van Nerum (zie art. 60 en 65). *In sommige akten staat hij ook als "Sicr. van der kerk op zijn aanzien wylt."*

4° Heraldiek :

Niettegenstaande er van de familie Schepers uit Hoegaarden geen wapenschild bekend is, geeft Rietschap in zijn Arm. Gen. T 5 Pl CCLIX voor het geslacht Schepers uit het land van Luik (vanwaar Jean Guill. misschien afkomstig is), een blazoen aan van zilver met paard van keel, hoofd van goud beladen met een schuinkruis van keel.

2.

5° Hun overlijden :

Lucia Cecile Van Nerum overleed te Hoegaarden op 22 Sep 1724, (akte 12
in de ouderdom van + 27 j., na amper 6 jaren huwelijk. *te S. Bruiken (Zijl)*
Haar echtgenoot schijnt niet hertrouwt te zijn geweest, en stierf op 14 Nov
1757, twee maanden na onze stamvader Charles Van Nerum, zodat de gemeenteraad
in hetzelfde jaar twee plichtbewuste en trouwe dienaars verloor.

6° Hun nakomelingen :

Hun zoon Joannes Franciscus Schepers huwde te Hoeg. op 8 Okt 1747 met
Anne van Osmael. Hij overleed er op 15 Febr. 1761, wijs zijn weduwe op 23
maart 1785 stierf.

Uit deze echt werden te Hoegaarden volgende kinderen geboren, die dus allen
kleinkinderen waren van Jean Guill. Schepers en Lucia Cecile Van Nerum.

- a) Maria Lucia : Gehoren op 16 Aug 1748 en getrouwd op 18 maart 1766 met
Antoon Balth. Sweerts (° 16 Dec. 1742, zoon van Secretaris Servaes
Sweerts en bijgevolg een neef van onze voormoeder Barbe Sweerts).
In 1765 nam Antoon de taak van zijn vader over.
Uit het huwelijk Ant. Sweerts x Maria L. Schepers sprongen :

- i) Henricus Sweerts + 24 Okt 1768 en in de kerk begraven.
ii) Servais en Marie Anne Sweerts (tweeling) ° 3 maart 1770.

Maria Lucia Schepers stierf op 29 Apr 1889 en werd in de kerk begraven.
Op 17 APR 1792 hertrouwde Antoon met Dorothée Van Nerum - Stb. IV/3.
(° 21 Dec 1763, dochter van Schepen Jan Van Nerum en Cath. Buckens).
Deze Dorothée was een kleinnicht van Lucia Cecile Van Nerum en zal later
afzonderlijk behandeld worden.

- "b) Jean François : ° 22 Aug. 1749. In Dec. 1795 tot Vrederechter
van het Kanton Hoegaarden benoemd, maar zou snel vervangen
worden door H. T. Putzeys.

- c) Henri Guill. : ° 21 Aug. 1751. Meier te Hoegaarden in 1787 en
betrokken in de revolutionaire troebelen, samen met zijn schoon-
broeder Giffier Ant. Balth. Sweerts en Schepen Joannes Van Ne-
rum. Hieromtrent lezen wij in de memorieschriften van Elisabeth
Van Nerum "Les plus grands amis et collaborateurs de mon grand-
père (Schepen Van Nerum) pendant les événements tragiques (de
troebelen), étaient son cousin-germain le greffier Ant. Sweerts
et son petit cousin le mayeur Schepers, qui devint en l'An IV
(Dec. 1795) le premier juge de paix".
Dit laatste is niet juist, zij vergiste zich met zijn broeder
Jean François, gestorven op 10 Nvose IX (31.12.1800).

- e) Anne Catherine : ° 12 Jan 1756

- f) Marie Thérèse : ° 21 juni 1757

- g) Jean François Leonard : ° 23 Aug 1760. Was Notaris

BESLUIT :

De familie Schepers, die door het huwelijk van Jean Guill. met Lucia
Cecile Van Nerum, zo nauw met de onze was verbonden, heeft te Hoegaarden een
voornamelijk gespeeld en stond zowel tijdens de dorpswisten van 1749 als
tijdens de troebelen van 1787 steeds aan de zijde van onze familie. Hun kin-
deren groeiden samen op en waren door dezelfde tradities aan elkander ver-
bonden.

ART. 77. - ONZE FAMILIEVERENIGING IS 183 JAAR OUD.
(vervolg van art. 72)

3° Bescherming - Patroon - Ereraad.

- "de fundateurs (stichters) hebben gecosen tot henne Patroon Sinte Cornelius". Dit geschiedde wellicht omdat de stichting van 1778 op zijn naamdag (16 Sept) plaats greep. Opvallend is het feit dat verschillende familieleden heden nog de naam van deze Heilige Martelaar dragen, hetgeen bewijst dat de vroegere tradities zonder het zelf te beseffen, nog diep in de huidige generaties vastgeankerd liggen.
- En zoals verder luidt stond de vereniging onder de hoge bescherming van een Ereraad: "ende confrerie sal daerby gestelt worden onder een eereraede met daarin twee hoofdedens voor de alderhoogste berscherminghe, een pasder mombaervader vrint vande familie voor de gemstlycke berscherminghe ende meyer en scepen deser gemeynthe voor de wettelycke berscherminghe".

4° Bestuur - Samenstelling - Keuze - Vervanging.

- "den raede sal syn de Ziele vande familiegulde (merkt hier het woord gilde op), voor de selve gecosen om in haer naem te nemen alder goede resolutiën (beslissingen) in respyt (toepassing) der XII Versoecken ende bestaende uyt: een Autdeken (Patriarch), een Onderdeken (Onderfamiliehoofd), een greffier (secretaris), een comptorist (boekhouder) en gesworenen" (afgevaardigden der stamvertakkingen).
- "de Autdeken sal syn den stamautsten (oudste mannelijke vertegenwoordiger van 't geslacht); ende Onderdeken de opvolgende (zijn opvolger). Alleen goede oorsaecke (reden) kan hieraen afbraecke (afbreuk) maecken".
- "de Autdeken sal dienen syn leven lanck en hiernaer den Onderdeken". (Bijgevolg werden zij voor het leven uitgeroepen).
- "den greffier ende comptorist sullen door de confreres gecosen worden onder de autsten offte alderbequaemsten van goede faeme ende henne officie dienen voor een jaer met volle consent (toestemming) vande confrerie".
- "de familien (stamvertakkingen) syn gehouden te denomineeren (te benoemen) een offt meerdere gesworenen (afgevaardigden) voor in den raede te setelen ende te handelen in henne naeme".
- "naer de afflyvigheydt (na het afaterven) oft uyt den raede gaen (uittreding) vrywillegghlyck ofte verplightegghlyck van een confrere, sal daertoe een andere gecosen worden ende oorsaecke ten kennen gheven".

5° Taak der Raadsleden.

- "den Autdeken ende Onderdeken sullen syn verantwoordelyck voor de goede officien (werking) vande raede en in goeden staet te bewaeren alle panden (eigendommen) vande unie".
- "de greffier sal gehouden syn te houden een goet register (Raadboek) met de naemen vande raedebroeders (raadsleden) en alle resolutiën (beslissingen) door den raede genomen op de ordinaire vergaedinghe op pene van nulliteyt instantelyck te schryven in den selve" (Hieruit blijkt dat de Secretaris belast was met de algemene administratie en het bijhouden van het Raadboek).
- "Item borgh te blyven voor 't memorieboek ende sal gehouden syn 't familie-scone condt te maecken" (alsook met de voortzetting der stamboomgegevens de welke hij aan de familie moest kenbaar maken).
- De boekhouder op zijn beurt was zoals hieronder blijkt met het beheer der eigendommen en fondsen belast.

4.

"item sal den comptorist de goederen meubelen ende immeubelen, present ende toe-
comende de selve confrerie raekende ende toebehoorende schryven in 't finantien-
(kasboek) by forme van rekeninghe ende inventarissen en jaerelyckx te doen reken-
beweys ende reliqua van syne officie (jaarlijks ter afsluiting voor te leggen) ende
verantwoirdelyck voor alle faulten".

- "de gesworenen syn op hennē maniere gehouden bystant te gheven aan den greffier
voor uytvoeringhe van resolutiën (uitvoering der genomen beslissingen) en voor
't bekomen van memoriën (stamboomgegevens), item hennē ouders (de ouderen der
stamvertakkingen) te consulteeren by sware (belangrijke) resolutiën."

6° Lidmaatschap - Getrouwen - Gewone leden.

"In principie schijnt de ganse familie deel uitgemaakt te hebben der vereniging en
dit al gewone leden, maar later zou er in haar schoot een "unie van familie
getrouwen" hebben bestaan. Vermoedelijk waren dit de bloedverwanten die zich
hart en ziel aan de confrerie schonken, want hieromtrent vernemen wij uit het fami-
liereglement het volgende :

- "de broeders die vrijwillighlyck willen commen tot de unie der getrouwen syn gebo-
den gedaen te hebben hennē communiën, hennē vraege daertoe doen, 't jaergeldt
taelen, zig reguleeren naer hennē eigene reglement ende familiesaecten welter
nemen".

7° Tucht en boeten.

- "So oock is onder de fundateurs verdraeghen (besloten) dat naer gelegenheyt van
(volgens de omstanfigheden) met amendens ende pene (boeten) sal geboet worden
ieder welcke :

de XII Versoecken neyt ende nalevan en sal, de naeme ende familietraditiën onteere
ofte verbeuren en sal, zig selver onweerdiglyck gedraegt in handelinghe ende woort
discordies (onenigheden) verweckt ende liefde verbreecken en sal, de goederen ende
gedaghtenissen (meningen) van een confreer (niet eerbiedigen)
en sal.

degatiën (schade) maeckt aen den raede ofte panden deser raekende de kinderen
..... (hun eigen lot) overlaten sal, sweirt, vloecht, twist, verweyt ende

- Voor sware questien oft geschillen gereysen in den raede oft confrerie die
(deze laatste) neyt en canten beslichten (oplossen), sal ten kennen geven
(overgemaakt worden) aen den Eereradde.

8° Bijeenkomsten - Vergaderingen - Plechtigheden.

- "de confreers vande raede sullen gehouden syn te compareeren (te vergaderen) al
daertoe syn geroepen (op dagvaardiging) door den greffier, op pene van boet" (op
straf van boete).

- "op Palmen Sondach sullen de broeders devotelyck gaen in die Processie wesende
gheselschap (vergezeld) van hennē Autdeken ten waere deser verexcuseert waert,
daerby hebbende hennē familiebaniere (betskent dit dat de confrerie oock over een
eigen familievlag beschikte) ;

- "so oock zal de gulde byeen compareeren opten Familiedagh jaerelyckx gehouden
nen deser Vryheydt voort in luyster houden der XII Versoecken ende traditiën en
aen de kinders die scoenheydt van 't geslagt te leeren." (onze voorouders schen-
er geweldig op gesteld te zijn de geschiedenis van hun geslacht onsterfelijk te ma-

9° De Familiedag.

De wijze hoe deze dag doorgebracht werd, staat breedvoerig in het oude reglemen-
beschreven.

Jaargetijde :

- "Onder de ghebroeders ende confreers is gheordineert (beslist) by dese Familiedag
te laeten celebreren een Requiem Misse totter nagedaghtenisse der Afflyvighen
(afgestorvenen).

Item sal eenieder ten offere gaen ende zig stellen in staet van gratie om te ontf-
't Alderheyligste Sacrament des Authaers en sullen bidden tot laeffenisse vande
der Afflyvighen ende tot meerdere devotie Godts" (merkt hier de hoofdletter aan
woord Afflyvighen op, hetgeen op de grote verering van hunne afgestorvenen wijst)

Kerkhofbezoek.

"voorts sal de familie naer 't kerkhoff gaen voor te doen een besoecke aen de begraefplaetse onser gestorvene ouders.

Patroonverering :

"voor de nisse van onse Patroenheylighe aen den Sinte Magdalenaboom sullen alle confrereers bidden eene paternoster voor 't wellesyn onser confrerie ende familiën. (Dit besluit schijnt pas in 1804 aan het Reglement te zijn toegevoegd, want uit de memorieschriften vernemen we dat op St Magdalenadag (22 juli) van 1779 door de gebroeders van Nerum, op een der vaderlijke erfgronden in de Walenstraat (eerste kruisweg links), ten teken van eeuwige vruchtbaarheid van 't geslacht, een familieboom werd geplant, waaraan in 1804 een kapel van St Cornelius werd gehangen. Nopens deze boom wordt in de overleveringsverhalen gewag gemaakt, dat de familieleden tijdens hun zomerwandelingen door de velden, vaak een bezoek brachten aan de St Magdalenaboom (later in de volksmond Madelonsboom genoemd), terwijl de jonge meisjes van Hoegaarden er hun trouwdag gingen berekenen. Hiervoor maakten zij kroontjes, uit bloemen en bladeren en wierpen deze in de takken. Zo dikwijls de kroontjes terug op de grond vielen, zoveel jaren moesten zij nog wachten naar een man. Dit spelletje bleef in zwang tot op het einde der vorige eeuw.

Familiemaaltijd :

"item sal een gesamentlyck maelyt gehouden worden naer gelegentheyts des tyts in een huys waert henne Deken believen en eenieder syn eigen gelagh betaelen en sal. De Autdeken sal draeghen syne Braecke en geseten zyn onder de ouders (de ouderen) ende Raedebroeders.

Kroning en aanstelling der Raadsleden :

Wanneer een nieuwe Patriarch moest gekroond worden ging men als volgt te werk :
"bij een verse kroninghe sal den greffier ten kennen gheven de acte van kroninghe ende Onderdeken sal leggen den Braecke van fluweelen blauwen bant met drye gulden lelyen versiert over 't hooft vande Autdeken". (deze braak was het symbool der familie-unie waarrond de achtereenvolgende geslachten zich hebben geschaard).
"So oock sal de confrerie uytroepen syn Onderdeken en sal den raede gehouden syn te denomineeren twee cnaepen voor te gheven een geschencke".
"item sullen door den gulde gecosen worden de andere Raedebroeders en gesamentlyck upten Braecke in den hiernaervolghende eedt gestelt : Ick sweire onze Patroen, onse Autdeken ende Onderdeken ten allen teyde te sullen syn onderdaenigh ende getrouwe en naer myn uytterste beste te sullen borch blyven voor allentgene den Raede sal mogen aengaen int nacomen der XII versoecken. Alsoo moet my Godt helpen en Godts alle lieve Heylighen".
"Daernaer sullen alle Raedebroeders henne handen in malcanderen setten en zeggen - Wy syn ghebroeders en sullen ten allen teyde ghebroeders blyven, so is de wille van onse Vader."
Vreugdekreten en bierpotten zullen hier wel niet achterwege gebleven zyn.

Familievergadering :

Dan greep een korte familievergadering plaats, waar nota werd genomen van alle suggesties.
"voorts sal den greffier ende comptorist verpligtighlyck ten kennen gheven de wercke van henne officien ende instantelyck te schryven in henne Boecken alle genomen resolutien in familieverbant ende in respyt der XII Versoecken.

Gezellig samensijn :

De familieday werd besloten met een gezellig samensijn, waar traditegetrouw eer werd aangedaan aan de waardige nakomelingen van een voornaam brouwersgeslacht.
"In geseltyck saemen en syn sullen de oude traditiën ende gewoonten in luyster gehouden ende goede bieren en neyt vergeten worden".

(vervolgt)

6.

ART. 78 - FAMILIENIEUWS.- Zijn deze maand jarig.

Charles Hennis (VII/2) - ° 1 mei 1879 (82 j.)
 Ludo Van Nerum (IX/13) - ° 6 mei 1951 (10 j.)
 Josée Van Nerum (VIII/25) - ° 8 mei 1937 (24 j.)
 Andrée Van Autgaerden (VIII/18) - ° 8 mei 1929 (32 j.)
 Alfons Van Calster (VIII/10) - ° 10 mei 1921 (40 j.)
 Mathilde Logist (VII/27) - ° 12 mei 1884 (77 j.)
 Karel Van Nerum (VIII/13) - ° 13 mei 1929 (32 j.)
 Anna Meunier (dochter van VIII/7) - ° 15 mei 1945 (16 j.)
 Hilda Collin (dochter van VIII/3) - ° 17 mei 1947 (14 j.)
 Yvan Boets (VIII/25) - ° 18 mei 1937 (24 j.)
 Maria Van Nerum (VIII/7) - 22 mei 1920 (41 j.)
 Jan Van Nerum (IX/19) - ° 23 mei 1951 (10 j.)
 Liesbeth Van Nerum (IX/16) - ° 24 mei 1953 (8 j.)

- Vieren hun huwelijksverjaaring :

Maria Van Nerum en Albert Meunier (VIII/7) x 6 mei 1944 (17 j.)
 Maurice Van Nerum en Rosalie Emanuel (VIII/16) x 8 mei 1920 (21 j.)
 Robert Van Nerum en Bertha Herinckx (VII/15) x 15 mei 1926 (35 j.)
 Jules Van Nerum en Elis, Flossy (VII/14) x 16 mei 1936 (25 j.)
 Mathilde Van Nerum en Const. Troch (VIII/2) x 24 mei 1947 (14 j.)

Aan allen onze beste en innigste gelukwensen.

- Hebben ons verlaten :

Henri Saelmaeckers (V/12) + 3 mei 1899 (55 j. oud)
 Jean Bapt. Van Nerum (V/36) + 3 mei 1877 (72 j.)
 Anne Van Nerum (V/24) + 7 mei 1802 (5 j.)
 Catherine Aerts (IV/12) + 9 mei 1867 (79 j.)
 Jean Bapt. Van Nerum (IV/16) + 10 mei 1818 (39 j.)
 Albertine Dumont (IV/11) + 12 mei 1867 (79 j.)
 Elodie Van Nerum (VI/3) + 24 mei 1879 (27 j.)

Laat ons op deze data een vroom gebed voor onze dierbare afgestorvenen opdragen.

ART. 79 - WEERVOORSPELLING IN MEI.

Zls het dondert in de mei, valt er dikwijls hagel bij.
 Van nachtvorst niet beschermd, tot St. Servaes zich ontfermt (13 mei)

ART. 80 - SPECIALE DANKBETUIGING.

- In naam der familie drukken wij onze oprechte dankbetuiging uit aan Mr & Mme Vandenbosch-Michel, die ons allerlei oude en zeer prijzenswaardige documenten van onze voorouders hebben willen ter hand stellen, hierdoor spontaan bijdragen tot de opbouw van ons familie-archief.
 Deze medewerking strekt tot voorbeeld en wordt dan ook ten zeerste op prijs gesteld.
 Elisabeth Michel (echtg. L. Vandenbosch) is de dochter van Joseph Michel en Emilie Van Nerum (Stamboom n° VI/34)
- Par la même occasion nous voulons remercier vivement Mr & Mme Ladurée-Debroek (fille de Edmond et Elise Van Nerum -VI/7) pour l'aide apportée à nos recherches généalogiques et spécialement en matière de photos d'apparentés disparus, ce qui nous permet d'enrichir notre album de famille.

FAMILIESCHOON

GENEALOGISCH - EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCRIFT
VAN HET OUDE HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE -UITGAVE : VAN NERUM ; MAQUISSTRAAT, 44 EVERE

ART 81. : ONZE FAMILIEGILDE (vervolg van art. 77)

- 10° Ordonnatie - Bekendmaking

- "So werd gesticht ende ingestelt den XVIIe dag der maent Septembris anno een duysent seven hondert ende acht en seventich door de fundateurs van den gulden lelye, totter heil van henne familien ende nagelet (nakemeligen), voorschreven artieckelen van de familieconfrerie, met ordonnatie hen daernaer te reguleeren, reserveerende te mogen veranderen, corrigeeren, vermeerderen en verminderen deser. Gegeven binnen Hougaerde ende onderteeckent door de fundateurs ende gesegelt in forme."

- B. Geslachtswapen en familiebanier.

- Aan deze gilderegels waren twee tekeningen gehecht, namelijk een wapenschild en een familiebanier.

Het wapenschild waarvan de afbeelding hierboven staat weergegeven en voortaan op de hoofdpagina van ons tijdschrift prijken zal, omdat het de oudste weergevonden wapens zijn van onze voorvaders, wordt in de memorie-schriften als "gemeenschappelijk geslachtswapen" vermeld, en zou in 1780 aan de confrerie der Gulden Lelie zijn geschenken.

- Het stemt trouwens volledig overeen met de reeds vroeger ontdekte sporen van het wapenschild, door Jacques Philippe Van Nerum aan zijn stamvertakking nagelaten (zie art. 33), zodat het als volgt mag beschreven worden :
"Blazoën van azuur met lilies, van goud, twee in het hoofd en een in de voet. Helmstuk : vederbos van goud met opstekende lelle van hetzelfde, gedragen door een keper van azuur. Kensprek : tneer hembloet getrouwe (getrouwe) in goude letters op band van azuur, langs weerszijden versiert met een lauwerentak van sinopel (wegens plaatsgebrek op bovenstaande afbeelding niet aangebracht).

- Zou dit wapen toebehoord hebben aan het voorgeslacht van Charles Van Nerum? De ontdekking betekent in elk geval een mijlpaal in onze opzoekingen en wij hopen dat het ons een stap dichtër zal biengen naar onze voorouders.

- Het banier mag in betrekking gebracht worden met art. 8 der statuten van de confrerie en bestond uit een blauw doek met in 't midden een gouden lelle en een familie-monogram (VN = eerste letters van onze naam), wyl in linkerbovanhoek de schutshellige St Cornelis met rode mantel stond afgebeeld. Onderaan prijkte de leuze "Ick sweire" in goude letters en zinspeelt vermoedelijk op de eed door de Raadsleden afgelegd (zie art. 9 van Reglement). Dit banier zou eveneens in 1780, samen met het wapenschild aan de familievereniging zijn geschenken.

Zo men nu de kenspreken van banier en blazoën samenvoegt, bekomt men "Ick sweire tneerhembloetgetrouwe". Was dit geen voorbeeld van familieverknochtheid?

- En ten slotte is het wel belangrijk te vermelden dat zowel de gilderegels als de tekeningen en de memorie-schriften, op hetzelfde speciaal papier werden geschreven, met prachtige omlijsting en hoekversieringen, waarin een lelle voorkomt. Betekent zulks dat onze familie over haar eigen schrijfpapier beschikte of was het een louter toeval? Het papier schijnt echter uit vorige eeuw te dateren, terwijl het schrift tot de 18e eeuw kan herleid worden, zodat de schriften vermoedelijk in de vorige eeuw werden opgemaakt, door copisten die de oorspronkelijke, schrijfwijze hebben willen bewaren.

- C. Reden tot instelling der gilde.

- Wij kunnen ons ook de vraag stellen waarom Barbe Sweerts, aan haar zonen tot de oprichting van deze familie-gilde verzocht. De meest logische verklaring schijnt de volgende :

Op zijn sterfbed had Charles Van Nerum aan zijn zonen gevraagd, elkaar steeds te beminnen, hun moeder bij te staan, het geslacht voort te zetten en nooit de eer der familie te schenden.

Al deze punten vinden wij terug in de XII Versoecken, die als doel der confrerie werden aangenomen.

- Maar bij het overlijden van onze stamvader waren zijn zonen nog niet getrouwd, zodat hij dus niet wist als zijn geslacht, waaraan hij zeer verkleefd scheen, ooit zou voortgezet worden. Dit laatste moet hem ten zeerste bekommerd hebben, want daarvan getuigen de woorden van zijn echtgenote.

IN 1778 (stichtingsjaar van de confrerie) had Barbe Sweerts reeds meerdere kleinkinderen, zodat zij wellicht uit vreugde tot dit verzoek gedreven werd, omdat de laatste wensen van haar overleden gemaal in vervulling waren gegaan.

- Het is ook mogelijk dat zij naast het voorbeeld van haar eigen familie handelde, om in de geest van die tijd aan haar nakomelingen een blijvende herinnering te schenken, die de familie-tradities en grootheid uit de gouden 18e eeuw ten eeuwigen dagen in luister zou houden. Deze beide veronderstellingen blijken duidelijk uit de XII Versoecken.

- We zijn haar in elk geval ten zeerste dankbaar voor het schone en edele, waarmee zij haar nageslacht begiftigde; want deze oprichting gaf niet alleen aanleiding tot het ontstaan van een zeer bloeiende familievereniging, maar ook tot het opstellen van schriftten waardoor wij nadere bijzonderheden vernamen, nopens het leven en de betrachtingen van onze reeds zo lang afgestorven voorouders.

- D. De Raadsleden.

- Door de ontleding van dit oude document, konden ook sommige tot heden duister gebleven punten uit het memorieboek tot een ontknoping gebracht worden, waardoor wij nu de bijna volledige lijst kunnen opmaken der bloedverwanten, die eens als Raadsild aan het hoofd van de Gilden Lelie hebben gestaan.

Allen schijnen zich met hart en ziel aan de familiebelangen en het in eere houden der ingestelde tradities te hebben geschonken, en verworven zich een naam door de vooraanstaande rol die zij in de geschiedenis van ons geslacht hebben gespeeld.

- De jaartallen die in onderstaande tabel voorkomen duiden op de aanstelling tot de verschillende raadsambten. Merkt voor sommige familieleden de lange periodes op, waarin zij hun functie waarnamen, het getuigt van het groot vertrouwen dat in hen werd gesteld.

Om nu bijvoorbeeld de achtereenvolgende ouderdomsdeken te kennen, volstaat het in de kolom "Deken" de jaartallen hunner kroning in betrekking te brengen met de kolom "Namen" en zulks voor alle ambten. Zie ook hoe de ouderdomsdeken werden genoemd.

- Nopens de gezworenen is ons echter niets bekend, wellicht omdat zij te talrijk waren of te dikwijls vervangen werden, terwijl inzake samenstelling van de Eereraad ons slechts de namen van de mombaarvaders zijn overgebleven;

Pastoor Henricus Sweerts (oom der stichters) 1778/1785.

Deken Joannes Sweerts (neef van vorige) 1785/1805.

Pastoor Henricus Van Nieuwenhuizen (neef van vorige) 1805 tot 1810 niet bekend. (Handwritten: Henricus van Nieuwenhuizen) 1805 tot 1814.

Pastoor Jacobus Sweerts (neef van vorige) 1810/1841. (Handwritten: Deken Sweerts) 1814 tot 1861.

Pastoor Charles Van Nerum (V/S bij van Stb.) 1841-1883.

Pastoor Redig (Pastoor van Hoegaarden) 1883-1896.

NB. De perioden van hun mombaarschap staan nergens vermeld, maar hebben dit waarschijnlijk tot aan hun dood waargenomen.

TABEL DER RAADSLEDEN

volg. nr	NAMEN	Stb. nr	Verwantschap	Beroep	Boekh.	Skret.	O/ Deken	Deken
1	Joannes I	III/4	zoon van Charles en Barbe Sweerts	Brouwer Schepen	-	-	-	1778
2	Jacobus I	III/6	idem	brouwer landbouwer	-	1778	1778	1797
3	François	III/7	idem	idem	1778	-	1797	-
4	Jean Henri	IV/4	zoon van 1	idem	-	1788	-	-
5	Henricus I	IV/2	idem	brouwer burgemeester	-	1809	1822	1824
6	Jean Henri	IV/14	zoon van 3	handelaar herbergier	1797	-	1824	-
7	Jean Bapt.	IV/11	zoon van 2	stokerij landbouw	-	1822	-	-
8	Francis	IV/12	idem	landbouw	1824	-	1832	-
9	Joannes II	V/28	zoon van 6	dagloner	-	-	1839	1844
10	Charles	V/5bis	kleinz. van 2	priester	-	-	1844	-
11	Carolus I	V/37	kleinz. van 3	schoenmaker herbergier	1832	-	1883	1884
12	Jean Bapt.	V/6	zoon van 7	geneesheer	-	1832	1884	-
13	Eugeen	V/13	idem	apotheker	1849	-	-	-
14	Elisabeth	V/5	dochter van 4	rentenierster	-	1856	-	-
15	Charles	V/7	zoon van 7	brouwer	1861	-	-	-
16	Hubert	VI/29	kleinz. van 8	gareelmaker herbergier	1871	-	-	-
17	Livinus	V/11	zoon van 7	houthandel	-	-	1887	-
18	Edwardus I	V/20	zoon van 8	bestuurder	-	1874	1891	1894
19	Arthur	VI/6	zoon van 15	reiziger	-	1891	-	-
20	Leon	VI/17	zoon van 17	houthandel	1884	-	-	-
21	François	VI/43	zoon van 9	blokkenmaker	-	-	1894	-

Nabeschouwing :

Hebben het langst zonder onderbreking de vier raadsfuncties waargenomen

Joannes II : het ambt van Deken gedurende 40 jaren

Pastoor Charles Van Nerum : Onder-deken gedurende 39 jaren.

Dokter Jean Bapt. Van Nerum : de taak van griffier gedurende 24 jaren.

Jean Henri Van Nerum (IV/14) : de functie van boekhouder gedurende 27 jaren.

4.

- E. De bloeiperiode van de "Gulden Lelie".

- Door het memorieboek zijn ons allerlei voorname gebeurtenissen uit het leven van onze voorouders bekend, dewelke op een grote bloeitijd wijzen, die onze familie-confrerie kenmerkte vanaf 1778 tot ca. 1908.

- Onder Joannes I (1778 - 1797):

16.9.1778 : Stichtingsfeest met braakwijding door de mombaarvader Henticus Sweerts, pastoor van Hoegaarden en kroning van de eerste Deken.

22.7.1779 : Planting van de familieboom ten teken van eeuwige vruchtbaarheid van 't geslacht (zie art. 9 van 't gildereglement).

10.9.1780 : De Patriarch schonk aan de confrerie een familiebanier en het gemeenschappelijk geslachtswapen.

14.11.1781 : De gebroeders Van Nerum begiftigden hun onderscheidelijke stamvader-takkingen met hun eigen wapenschild.

In 1794 om reden van de Franse revolutie werden alle openbare plechtigheden afgelast en kwam de familie nog alleen samen in het huis van hun Deken.

18.7.1797 : Overlijden van de Ouderdomsdeken.

- Onder Jacobus I (1797 - 1824).

1797 : Kroning van de nieuwe Patriarch.

1803 : Een openluchtmaal werd gehouden in de tuinen van de Deken op de dag van Gorgonius, ter gelegenheid der 25e verjaring van de gildestichting.

1804 : De familiedag werd in alle luister hersteld na 10 j. onderbreking. Een St. Corneliuskapel, gewijd door de mombaarvader Deken Joannes Sweerts, werd aan de St Magdalenaboom gehangen.

1808 : De confrerie werd opnieuw onder de wettelijke bescherming van de gemeenteraad gesteld. (Noteer dat Henri Van Nerum datzelfde jaar tot Burgemeester van Hoegaarden verkozen werd).

1815 : Nederdaling in de krypte der kerk voor een bezoek aan de laatste rustplaats van de afgestorven ouders en bloedverwanten.

29.2.1824 : Dood van de Ouderdomsdeken.

- Onder Henricus I (1824 - 1844).

1824 : Kroning van de nieuwe Deken. Schenking van een gedenkpenning aan alle bloedverwanten.

1828 : In samenwerking met de confreries Dumont, Sweerts en Groenegrats (beiden de families), werd bij de 50e verjaring een bierfeestval ingericht en de wens uitgedrukt een familie-grootboek (livre de raison) op te maken.

1832 : Een algemene familiebidag werd belegd tegen de Boze Hand (vier neven en nichten waren op 7 maanden tijd gestorven). Mombaarvader Pastoor Jacobus Sweerts schonk zijn zegen aan de familie.

1838 : 't Familiegrootboek (Mémoires sur la famille Van Nerum d'Hougaarde) bevestigd en aan de Gulden Lelie geschonken.

19.4.1844 : Overlijden van Deken Henricus I.

- Onder Joannes II (1844 - 1884).

1844 : Kroning van de nieuwe Ouderdomsdeken. Hij schonk aan de confrerie een portrettekening over 't oude Hoff tot Neerhem. (zal later afzonderlijk besproken worden).

1853 : Bij de 75e verjaring schonk hun mombaarvader Pastoor Charles Van Nerum aan alle bloedverwanten, een medaillon van St Cornelius.

1856 : In de schoot der confrerie richtte Elisabeth Van Nerum in haar huis (huidig gasthuis van Hoegaarden), een jeugdkring op voor de kinderen van Nerum, met het doel hen de familiekenis aan te ieren. Deze kring had zijn eigen bestuur, wyl de jongeren ook in den eed werden gesteld. Aan dit familiepatronaat verleende Edward Van Nerum zijn medewerking en na 1874 ook diens dochter Felicia.

In 1884 na het overlijden van Elisabeth ging dit prachtig werk teloor.

1874 : Afschrift van het memorieboek werd aan de verschillende familietakken uitgedeeld.

1878 : Een schrijn met aarde uit het Nerimbos, als symbool van de vadergrond, werd bij de 100e verjaring van de confrerie aan alle familie-getrouwen geschonken.

Betekent dit dat onze voorouders de afkomst van hun voorgelacht kenden en mag uit ~~te~~ woord "Familie-getrouwen" afgeleid worden dat deze unie toen opgericht werd of heeft zij altijd bestaan ?

16. 11. 1884 : Dood van de Ouderdomsdeken.

(vervolgt)

ART. 82 : ONZE FAMILIEDAG.

- Op zaterdag 19 Aug. 1961 zal te Hoegaarden op wens der familie de oude gilde terug worden opgericht. De nodige inlichtingen zullen volgen. Houdt deze dag vrij want een gewichtige familiegebeurtenis is op til. Deze dag zal doorgebracht worden in de geest van de 18e eeuw, waarop de oude tradities door onze voorouders ingesteld, terug zullen herleven.

Wij zijn de enige familie uit de streek en behoren tot de weinigen van het land, die tot dergelijke stap overgaan.

ART. 83 : FAMILIE-NIEUWS.

- Op 3 juni vierten Marcel Van Nerum en Yvonne Schoofs (VIII/19) de 28e verjaring van hun huwelijk, terwijl Eric Van Nerum ; (X/5) op 30 juni een jaar oud is.

Wij sturen hun onze beste gelukwensen.

- Tevens gedenken wij in onze gebeden het overlijden van :

Elisabeth Goossens	(V/37)	+	4 juni 1857	(39 j. oud)
Gerardine Van Nerum	(VI/8)	+	4 juni 1864	(8 maanden)
Edward Van Nerum	V/20)	+	6 juni 1922	(93 j.)
Eliza Van Middelern	(VI/10bis)	+	14 juni 1948	(85 j.)
Regina Van Nerum	(V/12)	+	15 juni 1887	(65 j.)
Hélène Mommaerts	(VI/24)	+	16 juni 1918	(60 j.)
Angelica Ruttens	(V/19)	+	20 juni 1910	(91 j.)
Emmerence Van Nerum	(VI/40)	+	22 juni 1869	(9 j.)
Josephine Dewelde	(V/15)	+	23 juni 1855	(35 j.)
François Van Nerum	(VI/ 5)	+	24 juni 1915	(58 j.)
Edward Van Nerum	(VII/7)	+	24 juni 1892	(10 maanden)
Charles Van Nerum	(V/37)	+	26 juni 1894	(86 j.)
Servais Van Nerum	(V/4)	+	27 juni 1811	(5 j.)
Bernadette Van Nerum	(VIII/24)	+	29 juni 1937	(3 j.)

ART. 84 : HET JUNIWEDER.

In juni weinig regen, voorspelt een grote zegen.

Als St Medard zijn sluizen trekt, is de regen 6 weken gerekt (8 juni).

ART. 85 : OOIEVAARSKORVEN.

Op 25 mei werd te Meldert bij Remi Hacour en Elza Van Nerum (VIII/9) voor de 10de maal een korf neergezet waarop de naam "~~Elza~~" te lezen stond, terwijl de ooievaar op 29 mei voor de eerste maal te Ganshoren bij Gustaaf Van

Nerum en Monica Borgers (IX/I) neerdaalde en een schattige "Katelijne" bracht.

Onze familie verblijdt zich in deze heuglijke gebeurtenissen en stuurt haar hartelijkste gelukwensen.

AANGESCHAKELDEN - 3e GENERATIE.

ART. 86 : Stb. III/1 : Marie Anne Van Nerum.

1° Geboorte :

Marie Anne Van Nerum werd gedoopt te Hoeg. op 1. 3. 1725 (f° 513) als eerste kind van Charles (36 j. oud) en Barbe Sweerts (24 1/2 j.). Haar doopheffers waren :

- Joannes Van Nerum (haar grootvader) ;
- Marie Anne Sweerts (haar tante) x met Henri Hoebancx

2° Door blindheid getroffen :

Op 21 juni 1753 deden zich tijdens de Hoogmis in de kerk van Hoeg. instortingen voor, waardoor Marie Anne zo erg gekwetst werd aan het hoofd, dat zij ingevolge de verwondingen (vermoedelijk schedelbreuk) voor de rest van haar leven door blindheid getroffen werd. (zie art. 65, para H). Alles werd nochtans gedaan om haar te genezen en zelfs tot het einde toe koesterde zij nog de hoop het zicht eens terug te zullen bekomen. Zulks blijkt uit het feit dat zij op 25 Fririal An IV (13 juni 1796) nog met haar broeder Franciscus naar Antwerpen reisde, om er een geneesheer te gaan raadplegen. (SGL/Hoeg 4215 n° 230).

3° Zij werd Begijn te Tienen :

Na haar blindheid schijnt zij te Tienen in de orde der Begijnen te zijn getreden, ten tijde dat Marie Cath. Loyaerts er Grootjuffrouw was. . . Deze orde was een zelfstandige vrouwenkolonie met geestelijke parochie, gesticht in de eerste helft der 13 eeuw. Het Begijnhof bevond zich aan de derde stadomheining en besloeg een zeer grote oppervlakte, die omringd was door muren en tot Grimde reikte. De begijntjes woonden er in kleine huisjes en conventen rondom de kerk. Zij onderhielden een kristelijk bestaan en leefden van weven, breien, kantwerk en van milddadige legaten en giften.

In het jaar VI der franse Republiek werd de orde afgeschaft en het Begijnhof met kerk, huizen en goederen aan de Stadshospiciën overgemaakt. De begijntjes hadden er al hun meesterschap verloren en moesten zich aan de Franse wetten onderwerpen of de orde verlaten. Dit laatste schijnt het geval geweest te zijn voor Marie Anne Van Nerum, vermits zij bij haar dood niet meer in het Begijnhof woonde en dus ook niet in de Begijnenkerk begraven werd. Wellicht heeft zij geweigerd zich aan de Franse wetten te onderwerpen en verliet de Begijnenorde in 1798, om haar intrek te nemen in een klein huisje op de Place de la Réunion (samenloop van Hoegaardenstraat, St Catharinastraat en Driemolenstraat), waar zij haar laatste levensjaren doorbracht, en haar testament maakte.

4° Haar overlijden :

Zij overleed op 22 juni 1804 te 23 uur in haar huis te Tienen, zoals blijkt uit haar overlijdsakte (Groot Register 17 Archief Heer Jan Wauters Tienen) en luidend als volgt :

- " Acte de décès de Marie Anne Van Nerum, décédée le 3ème jour du mois de Messidor l'an XII de la République Française à onze heures du soir, profession de gébuine, âgée de soixante dix neuf ans, née à Hougaerde, département de la Dyle, demeurant à Tirlemont, place de la Réunion, fille de Charles Van Nerum et de Barbe Sweerts, époux. Sur la déclaration à moi faite par le citoyen Antoine Kinnar, âgé de soixante seize ans, demeurant à Tirlemont, profession de Maréchal (hoefsmid in huis en café Huzaar): qu'à dit être voisin de la défunte et ont signé avec moi, A. Kinnar et Joseph Everling. Constaté par moi Liévin Michiels, adjoint maire de Tirlemont. Signé : L. Michiels.

ART. 87 : Stb. LI/2 : Henricus Carolus VAN NERUM.

1° Geboorte :

Hij werd gedoopt te Hoeg. op 21. 2. 1727 (f° 523) als eerste zoon van Charles Van Nerum (38 j.) en Barbe Sweerts (26 1/2 j.).

Zijn peter en meter waren :

- Deken Henricus Peeters (grootoom) zie art. 13.
- Domicella Barbe Wanten.

Henricus Carolus droeg de namen van zijn peter en zijn vader. Hij was de trots van zijn ouders en het troetelkind van Deken H. Peeters. Opgevoed in de kristelijke tradities die onze voorouders kenmerkten, werd hij voorbestemd om Priester te worden.

2° Theoloog te Leuven :

In de stichtingsakte der studiebeurs voor priester-studenten op 12. 12. 1739 door Deken H. Peeters ingesteld, schreef deze laatste het volgende : "..... en de eerste die ick hier denominere en sullen meugen genieten den intrest van dit capitaal met den last van een wekelijke misse als voor dat is Henricus Carolus Van Nerum mijnen Peter". Dit bewijst voldoende hoezeer Deken H. Peeters van zijn petekind hield en hoe hij er op stond dat Henricus in de godgeleerdheid zou onderwezen worden.

Op 10 Okt. 1741 overleed Deken H. Peeters. Henricus was toen 14 1/2 jaar oud en begon van de studiebeurs te genieten om zijn priesterstudiën te Leuven aan te vangen. Zijn naam wordt vermeld in de registers "des Patrimoines Presbyteraux" 26 blz. 383" van het jaar 1750/51, maar kon tot heden niet weergevonden worden in de registers der priesterwijdingen. Dit laatste schijnt echter kort daarop gebeurd te zijn, want op 6 juni 1753 werd hij door de Universiteit van Leuven voorgedragen tot het Pastoraat te Kortemark, zodat hij op 26 jarige leeftijd als Pastoor werd aanvaard.

3° Pastoor te Kortemark :

De oude Pastoor van Kortemark, Eerw. H. Jacob de Langhe was begin 1753 gestorven en tijdelijk vervangen door E. H. Stalpaert (deservitor). In juni van hetzelfde jaar nam Henricus Carolus Van Nerum zijn intrek in het pastoreel huis van Kortemark, een landelijke pastorie zonder verdieping en gelegen binnen een omwalde ruimte van 10 roeden.

2° In n° 15 van Juni 61 : Art. 86 "Marie Anne Van Nerum".

De laatste drie lijnen vervangen door volgende tekst :

"Zij trad te Tienen in de orde der Begijnen, dewelke een zelfstandige vrouwenkolonie was met geestelijke parochie, gesticht in de eerste helft der 13e eeuw. Het begijnhof bevond zich aan de derde staatsomheining en besloeg een zeer grote oppervlakte, met muren omringt, die tot Grimde reikte. De begijnen woonden in kleine huisjes en conventen rondom de kerk. Zij onderhielden een kristelijk bestaan en leefden van weven, breien, kantwerk en van milddadige legaten en giften.

In het jaar VI der Franse Republiek werd de orde afgeschaft en het begijnhof met kerk, huizen en goederen aan de Stadshospiciën overgemaakt.

De begijntjes hadden er al hun meesterschap verloren en moesten zich aan de Franse wetten onderwerpen of de orde verlaten.

Dit laatste schijnt het geval geweest te zijn voor Marie Anne Van Nerum, vermits zij bij haar dood niet meer in het Begijnhof woonde en dus ook niet in de Begijnenkerk begraven werd. Wellicht heeft zij geweigerd zich aan de Franse wetten te onderwerpen en verliet de Begijnenorde. in 1798

om zich te vestigen op de Place de la Réunion (samenloop van Hoegaardenstraat, St Catherinastraat en Driemolenstraat) waar zij vermoedelijk haar laatste jaren doorbracht. Zij overleed op 22 Juni 1804, te 23 uur.

Dit alles blijkt uit haar overlijdensakte (weergevonden door de Heer Jan Wauters, Ere-Archivaris van Tienen - Groot Register n° 17) en luidend als volgt :

-Acte de décès de Marie Anne Van Nerum, décédée le 3ème jour du mois de Messidor l'an XII de la République Française à onze heures du soir, profession de béguine, âgée de soixante dix neuf ans, née à Hoegaerde, département de la Dyle, demeurant à Tirlemont, place de la Réunion, fille de Charles Van Nerum et de Barbe Sweerts, époux.

Sur la déclaration à moi faite par le citoyen Antoine Kinnar, âgé de soixante seize ans, demeurant à Tirlemont, profession de Maréchal (hoef-smid in huis en café Huzaar), qu'a dit être voisin de la défunte et ont signé avec moi ; A. Kinnar et Joseph Everling.

Constaté par moi Lievin Michiels, adjoint maire de Tirlemont.

Signé : L. Michiels ".

90bis
FAMILIESPIEGEL.

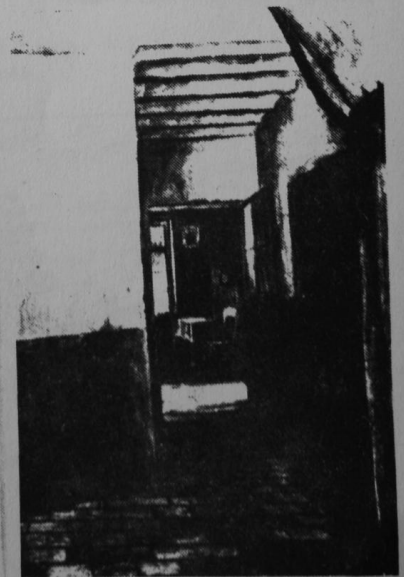
DE GESCHIEDENIS VAN ONZE FAMILIE IN BEELD

BEGIJN MARIA ANNA VAN NERUM
(Zie Familieschoon art. 86 en 170)

8

9

10

11

12

- PL. 7 : Doopvont (XIIIe of XIVe eeuw) in de kerk te Hoegaarden, waar Maria Anna in 1725 en al de andere kinderen uit de Hoegaardse stamvertakking gedoopt werden.
- PL. 8 : Benaderend uitzicht van de voormalige kerk, waar Maria Anna in 1753 he slachtoffer was der instortingen en ingevolge de hoofdverwondingen door blindheid getroffen werd.
- PL. 9 : Het Begijnhof te Tienen, waar zij tot de gemeenschap der vrome begijntjes toetrad.
- PL. 10 : Een begijnenstraatje met de kleine typische huisjes, waar de begijntjes woonden.
- PL. 11 : Voorgevel van een dezer huisjes met de kleine drempeldeurtjes.
- PL. 12 : "Interieur" van een begijnenhuisje, waaruit Maria Anna en vele anderen in 1798 werden verdreven, omdat zij zich niet slaafs aan de Franse wetten wilden onderwerpen.
- Maria Anna vestigde zich alsdan op de "Place de la Réunion" waar zij in 1804 stierf, na er haar testament te hebben gemaakt.

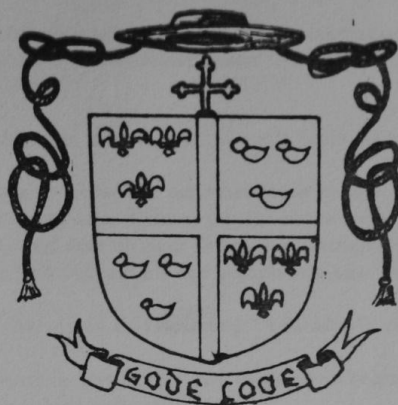
90te tAMICJESPIEGEL.

n° 3

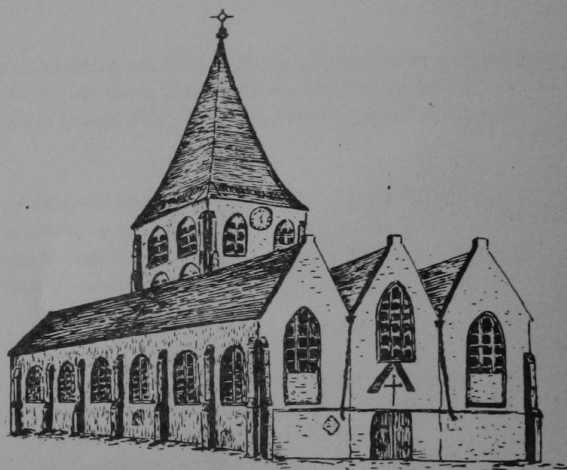
DE GESCHIEDENIS VAN ONZE FAMILIE IN BEELD

HENRICUS VAN NERUM, pastoor te Kortemark

(Zie Familieschoon - Art. 87.)

Zijn blazoen

De oude Dorpsplaats met de St. Bartholomeuskerk, waar hij
van 1753 tot 1789 het herderschap verzekerde.

De voormalige Torhoutstraat en de afspanning " 't Paradijs",
waar hij het "Kortemarckbier" ging proeven.

Gedurende 36 jaren, namelijk tot 1789 heeft onze bloedverwant daar in het hartje van West-Vlaanderen zijn pastoraal ambt volbracht. Uit "Het Verleden van Kortemark door M. Verhaeghe 1953" vernemen wij dat de "Ambacht van Kortemark en Handzame" destijds deel uitmaakte van 't Brugse Vrije en onder het toezicht stond van de Rector Pieter Coutreau (1736) en later Stephan Vercruyse (1761) terwijl de St. Bartholomeuskerk van Kortemark (in 1917 door het oorlogsgeweld vernield), afhing der Dekenij van Torhout.

De gemeente besloeg in die jaren een oppervlakte van ca 1500 Ha, waarvan 9 Hallen tot het kerkelijk goed behoorden. Het jaarlijkse opbrengst van 343,77 goudfranken.

Toen Henricus Van Nerum er pastoor benoemd werd stond het burgemeesterschap sedert 1743 op naam van Olivier D'Hooge bijgestaan door vooraanstaande ingezetenen (1). Als onderpastors kreeg hij achtereenvolgens: J. Stalpaert (1752), J. Ledoux (1762), de Bie (1771) en C. Ghesquière (1776).

In 1772 wijdde Henricus Van Nerum een nieuwe klok in, zoals blijkt uit hogervermelde geschiedenis, blz. 145:

"Nog scheen de klokzolder ruimte genoeg te bieden om een vijfde klok te herbergen, want op 3 aug 1772 verkrijgt Eerw. Heer Pastoor Hendrik Van Nerum de toelating van Mgr. Casimo, om een nieuwe klok te wijden. Het was juist honderd jaar geleden dat de drie eersten (tegelijk) werden gewijd door de Heer Deken der Christenhede van Torhout. (De vierde klok werd tussen 1673 en 1753 gewijd). Was deze vijfde klok bedoeld als een gedachtenis aan 't eeuwfeest van de Kortemarkse tribbel (sic)?"

Het was die dag feest op 't dorp, terwijl in de afspanning "'t Paradijs", wel menige kroeg "Kortemarkbier" op die vijfde klok zal geledigd geweest zijn.

Maar dit alles wijst er tevens op hoe Henricus Van Nerum zijn herderstaak begreep en hoe hij gedurende zijn verblijf te Kortemark, de verbetering van kerk en geloof voor ogen hield.

Zes en dertig jaren lang heeft hij in dit stille vlaamse dorpje, zich volledig aan de Zieleszorg geschonken en een naam verworven die krediet bracht over ons geslacht, want nog steeds wordt hij er "de grote herder van Kortemark" genoemd.

In betrekking met de begrafenis van zijn vader op 10 sep. 1757, staat nopens Past. Henricus Van Nerum het volgende in de memorieschriften vermeld:

"-Tous ses fils assistèrent à l'enterrement de leur père, sauf l'ainé (dit was Henricus) qui n'arrivait pas à tems (sic), in plaats van "qui mourut avant" zoals voorheen verkeerdelijk gelezen werd.

Hieruit kan afgeleid worden dat zijn vader schielijk overleed en het bericht hem te laat bereikte, of dat hij wegens de lange reis niet tijdig te Hoegaarden aankwam, om de begrafenis van zijn vader bij te wonen.

4° Heraldiek:

Past. Henricus Van Nerum schijnt ook een blazoen te hebben aangenomen dat kan beschreven worden als volgt: "gevierendeeld door kruis, in 1 en 4 drie lilies (vaderli' t geslachtswapen) en in 2 en 3 drie vogels (vermoedelijk afkomstig uit het wapenschild der Sweertsen), met de kenspreuk "Gode Love" en als helmstuk een kruis uit het schild."

Dit blazoen staat gegrift op een bekleding van een gebedenboek "Meditatiën op het Lyd Christi - Deel III Druk 1713" dat op zijn petekind Charles Joseph Van Nerum (Stb. IV/17) is overgegaan en die het later op zijn beurt aan zijn nichtje Regina (V/12) schonk. Zulks staat duidelijk in het boek zelf vermeld "Dese boecken heeft gegeven Charles Van Nerum mijnen oeme ontfange van zijnen peter Heer Nunk, bidt voor zijne ziel."

"Heer Nunk" beduidt: "Eerw. Heer oom" en was de titel waarmede Past. Henricus Van Nerum door zijn familie werd genoemd. Vermits hij nu tevens peter en oom was van Charles Joseph, is het een vaststaand feit dat het blazoen wel degelijk aan hem heeft toebehoord. Na de dood van Regina kwam het gebedenboek in 't bezit van haar neef Arthur en kon hij diens dochter Gabrielle worden terug gevonden.

5° Zijn ontslag:

Op 27 mei 1789, op 62 jarige leeftijd, nam Pastoor Henricus Van Nerum ontslag en werd als Pastoor te Kortemark opgevolgd door E. H. Gaspard Theodoor Bouckaert. Deze werd tijdens het Franse schrikbewind aangehouden en verbannen naar het eiland Ré, waar hij op 22. 3. 1796 overleed, terwijl het Pastoreel huis door de Franse overheid als zwart goed werd verwocht.

Henricus keerde naar zijn geboortestreek terug, doch vestigde zich te Tienen in de "rue des Bouchers" n° 25 (huidge

"In Febr. 1804 kreeg Pastoor Van Nerum de som van 507,13 fr. uitbetaald, als achterstel voor de periode van 19.3.1797 tot 19.3.1804, voor een geleende som aan de gemeente.

Op 14 Febr. 1806 ontving hij ook nog een levensrente van 72,56 fr. per jaar, voor een ingezet kapitaal van 10.116,40 fr. om aan Hoegaarden toe te laten zijn schulden te betalen.

En in 1808 kreeg hij de gedeeltelijke terugbetaling van een kapitaal van 2.116,40 fr. die hij samen met zijn zusters Clara en Catharina had ingezet voor de heropbouw van de kerk in 1758.

Gedurende 36 jaren, namelijk tot 1789 heeft onze bloedverwant daar in het hartje van West-Vlaanderen zijn pastoraal ambt volbracht. Dit "Het Verleden van Kortemark door M. Verhaeghe 1953" vernemen wij dat de "Ambacht van Kortemark en Handzame" destijds deel uitmaakte van 't Brugse Vrije en onder het toezicht stond van de Blijw Pieter Cousteau (1736) en later Stephan Vercruysse (1761) terwijl de St. Bartholomeuskerk van Kortemark (in 1917 door het oorlogsgeweld vernield), afdeling der Dekenij van Torhout.

De gemeente besloeg in die jaren een oppervlakte van ca 1500 Ha, waarvan 9 Hallen tot het kerkelijk goed behoorden. Het jaarlijkse opbrengst van 343,77 goudfranken.

Toen Henricus Van Nerum er pastoor benoemd werd stond het burgemeesterschap sedert 1743 op naam van Olivier D'Hooge, bijgestaan door vooraanstaande ingezetenen (1). Als onderpastors kreeg hij achtereenvolgens: J. Scaipaert (1752), J. Ledoux (1762), de Bie (1771) en C. Ghesquière (1776).

In 1772 wijdde Henricus Van Nerum een nieuwe klok in, zoals blijkt uit hogervermelde geschiedenis, blz. 143:

"Nog scheen de klokkolder ruimte genoeg te bieden om een vijfde klok te herbergen, want op 3 aug 1772 verkrijgt Eerw. Heer Pastoor Hendrik Van Nerum de toelating van Mgr. Calmo, om een nieuwe klok te wijden. Het was juist honderd jaar geleden dat de drie eersten (tegelijk) werden gewijd door de Heer Deken der Christenhede van Torhout. (De vierde klok werd tussen 1673 en 1753 gewijd). Was deze vijfde klok bedoeld als een gedachtenis aan 't eeuwfeest van de Kortemarkse tribbel (sic)?"

Het was di-dag feest op 't dorp, terwijl in de afspanning "'t Paradijs", wel menige kroeg "Kortemarkbier" op die vijfde klok zal geledigd geweest zijn.

Maar dit alles wijst er tevens op hoe Henricus Van Nerum zijn herderstaak begreep en hoe hij gedurende zijn verblijf te Kortemark, de verbetering van kerk en geloof voor ogen hield.

Zes en dertig jaren lang heeft hij in dit stille vlaamse dorpje, zich volledig aan de Zielezorg geschonken en een naam verworven die krediet bracht over ons geslacht, want nog steeds wordt hij er "de grote herder van Kortemark" genoemd.

In betrekking met de begrafenis van zijn vader op 10 sep. 1757, staat nopens Past. Henricus Van Nerum het volgende in de memorieschriften vermeld:

"Tous ses fils assistèrent à l'enterrement de leur père, sauf l'ainé (dit was Henricus) qui n'arrivait pas à tems (sic), in plaats van "qui mourut avant" zoals voorheen verkeerdelijk gelezen werd. Hieruit kan afgeleid worden dat zijn vader schielijk overleed en het bericht hem te laat bereikte, of dat hij wegens de lange reis niet tijdig te Hoegaarden aankwam, om de begrafenis van zijn vader bij te wonen.

4° Heraldiek:

Past. Henricus Van Nerum schijnt ook een blazoën te hebben aangenomen dat kan beschreven worden als volgt: "gevierendeeld door kruis, in 1 en 4 drie lilies (vaderli'k geslachtswapen) en in 2 en 3 drie vogels (vermoedelijk afkomstig uit het wapenschild der Sweertsen), met de kenspreuk "Gode Love" en als helmstuk een kruis uit het schild."

Dit blazoën staat gegrift op een bekleding van een gebedenboek "Meditatiën op het Lyd Christi - Deel III Druk 1713" dat op zijn petekind Charles Joseph Van Nerum (Stb. IV/17) is overgegaan en die het later op zijn beurt aan zijn nichtje Regina (V/12) schonk. Zulks staat duidelijk in het boek zelf vermeld "Dese boecken heeft gegeven Charles Van Nerum mijnen oeme ontfange van zijnen peter Heer Nunk, bidt voor zijne ziel."

"Heer Nunk" beduidt: "Eerw. Heer oom" en was de titel waarmede Past. Henricus Van Nerum door zijn familie werd genoemd. Vermits hij nu tevens peter en oom was van Charles Joseph, is het een vaststaand feit dat het blazoën wel degelijk aan hem heeft toebehoord. Na de dood van Regina kwam het gebedenboek in 't bezit van haar neef Arthur en kon hij diens dochter Gabrielle worden terug gevonden.

5° Zijn ontslag:

Op 27 mei 1789, op 62 jarige leeftijd, nam Pastoor Henricus Van Nerum ontslag en werd als Pastoor te Kortemark opgevolgd door E. H. Gaspard Theodoor Bouckaert. Deze werd tijdens het Franse schrikbewind aangehouden en verbannen naar het eiland Ré, waar hij op 22. 9. 1796 overleed, terwijl het Pastoreel huis door de Franse overheid als zwart goed werd verkocht.

Henricus keerde naar zijn geboortestreek terug, doch vestigde zich te Tienen in de "rue des Bouchers" n° 25 (huidgeboonstraat). Had dit iets te maken met de troebele tijden die te Hoegaarden op dat ogenblik heersten en waar zijn familie voor een kliek onrustzaaiers werd bekampt?

De latere burgemeesters waren: Jan De Ruyter (1755), Hubert Crevits (1763), Stephan Vercruysse (1771), Jan De Ruyter (1772), Pieter De Vloot (1773), Ferdinand Mahieu (1777), Jean Bt Hoet (1785), Jozef Hendryckx (1789) - De achtereenvolgende le schepenen waren: Jean Bt Ketelè (1750), Jacobus Mioën (1763), Ferdinand Mahieu (1773), Pieter Vogees (1777), Jozef De Corte (1784), Jan Mahieu (1785), Jozef Lauwers (1789). - Het griffiersambt werd gehouden door: Everard de Cuypere (1718), Hendrik Jozef De Cuypere (1758), Jacobus De Cuypere (1784) allen uit dezelfde familie. - De Ammans (rechters) waren: Gillis Strubbe (1751), Ignatius Catteu (1773), Emmanuel Crevits (1784) allen personen waarmede Henricus Van Nerum wel in contact zal geweest zijn.

6° Mombaarvader der Gulde Lelie.

Tijdens zijn verblijf in het ver afgelegen Kortemark schijnt Pastoor Henricus Van Nerum nooit actief aan de familie-gilde te hebben deel genomen, want nergens staat zijn naam hieromtrent vermeld. Waarschijnlijk dient de reden gezocht in het ver afwonen van deze bloedverwant, wiens tegenwoordigheid als herder voortdurend te Kortemark was vereist. Hij schijnt dan ook aan de titel van Ouderdomsdeken te hebben verzaakt. Alles wijst er nochtans op dat hij in goede verstandhouding met zijn familie leefde en het waardige petekind is geweest van de grote Deken H. Peeters.

Na de dood van Deken Joannes Sweerts in 1805 volgde Henricus Van Nerum hem nochtans als Mombaarvader op in de confrerie der Gulden Lelie, en zulks tot bij zijn overlijden in 1814, toen hij op zijn beurt door Pastoor Jacobus Sweerts vervangen werd.

Tijdens de revolutiejaren zal hij als Priester wel heel wijs en voorzichtig gehandeld hebben en de opinie van zijn familie gedeeld.

7° Zijn overlijden:

Henricus Carolus Van Nerum stierf in de ouderdom van 87 j. op 1 april 1814 te 11 uur in zijn woning, rue des Bouchers, 25, te Tienen en werd aangegeven door Jean Antoine Geerts (27 jaar, "Chef du bureau des logements") en Louis Felix Nijsborch, (32 jaar, particulier).

Henricus was de eerste Hoegaardier die uitverkoren werd, om van de studiebeurs te genieten en de eerste uit onze stamvertakking die Priester werd.

Hij strekt ons geslacht tot eer.

N. B. : Ref. : Archief Bisdom Mechelen en Brugge,
Archief Pastorij van Kortemark.

ART. 88: Stb. III/3: CLARA CATHARINA VAN NERUM.

1° Geboorte:

Clara Catharina werd gedoopt te Hoegaarden op 25 december 1729 (f° 537), als derde kind van Charles Van Nerum (41 j.) en Barbe Sweerts (29 j.).

Tot doopheffers kreeg zij:

- Servaes Sweerts (haar oom) Secretaris van Hoegaarden.
- Clara Catharina Sweerts (haar tante) kloosterzuster te Tienen.

2° In het Klooster der Wittevrouwen.

Door haar kristelijke opvoeding gedreven, trad zij als geestelijke in het Klooster der Wittevrouwen te Tienen, waar in 1723, het huwelijk van haar ouders was voltrokken. Dit klooster bevond zich te Grimde in het huidige huis Delacroix-Beaudouin, over de suikerfabriek van Tienen. Het Klooster had naam verworven door zijn Christusbeeld uit de XIVe of XVe eeuw, waaraan een mirakuleuze kracht werd toegeschreven en dat ten z eerste door de Wittevrouwen werd vereerd.

De legende beweert dat de kanunniken van Tienen dit kruisbeeld aankochten met het inzicht het aan de in 1489 verwoeste kerk van Hakendover te schenken. Maar toen het beeld processiegewijs door de geestelijkheid samen met een grote biddende menigte van uit St Germanus naar Hakendover werd gedragen en voorbij het Wittevrouwenklooster moest, kon men het na de lofzangen aan een aldaar opgericht rustaltaar, niet meer opheffen. De geestelijken besloten hieruit dat de Zaligmaker op die plaats en nergens anders wenste vereerd te worden. Tot laat in de nacht bleef het volk luidop bidden en bij het lreiken van de dag hing het Christusbeeld aan de buitenmuur van het Kerkkoo der Wittevrouwen. Sederdien kreeg het de naam van "Christus der Wittevrouwen."

Later in 1497 werd uit devotie een kapel gebouwd waar dag en nacht een lichtje brandde en waar talloze kaarsen geofferd werden, door voorbijtrekkende pelgrims, reizigers en stedelingen, om hulp en bijstand af te smeken.

Op 27 april 1604 werd Tienen aangevallen door een muitend leger. Vanaf 25 april lagen de troepen voor de stad. Graaf Frederik van den Bergh wist gelukkig het Tiens garnizoen te versterken en toen de vrijhuiters de stadswallen aan de Burchtgracht aanvielen, werden zij teruggeslagen en moesten vluchten. Vol gramschap staken zij het Wittevrouwenklooster in brand. Een vleugel van het gesticht en de kerk vergingen in de vlammen, doch de kapel van de Christus bleef gespaard. Het was in deze kapel dat Clara Catharina en de andere kloosterzusters neerknielden.

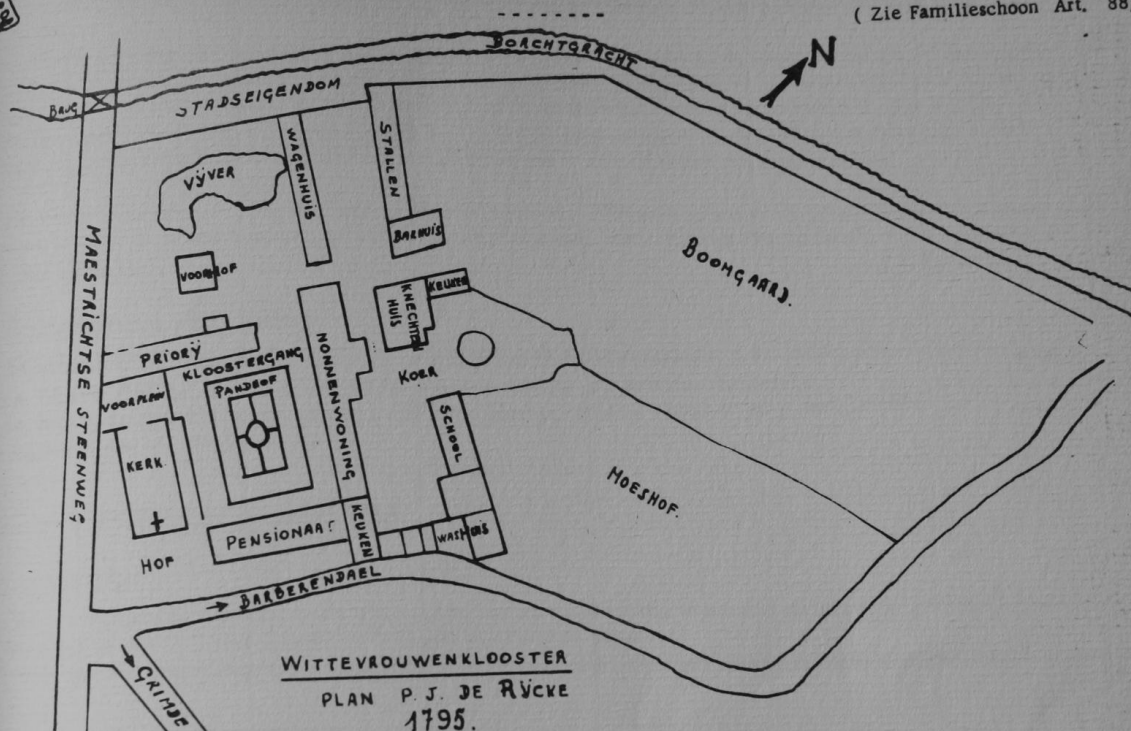
FAMCJESPIEGEL.

Nr 4

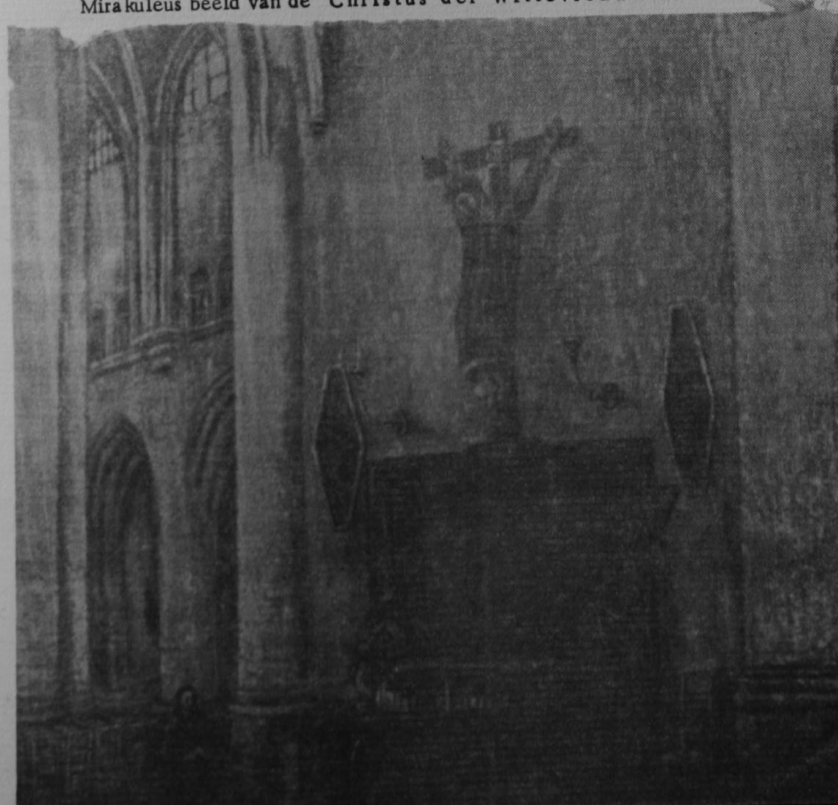
DE GESCHIEDENIS VAN ONZE FAMILIE IN BEELD

CLARA VAN NERUM, Zuster in het WITTEVROUWENKLOOSTER

(Zie Familieschoon Art. 88)

Mirakuleus beeld van de "Christus der Wittevrouwen".

Wellicht namen zij ook deel aan de processie die tot aan de Revolutie, biddend de kloosterkapellen van Cabbeek Barberendaal en Wittevrouwen, alsmede de kapel van het Gasthuis van St Laureys op het huidige Schipplein bezochten. In deze processie werd het H. Kruis der Wittevrouwen op een praalbed gedragen. En ook het Dertienmaal van de vermaarde Hakendoverprocessie kwam destijds nog tot aan het Wittevrouwenklooster, om het Christusbeeld te vereren.

In 1798 werd de orde der Wittevrouwen door de Franse Republiek afgeschaft en de zusters verdreven. Toen schijnt Clara Catherina bij haar zuster Marie Anne te Tienen te zijn gaan wonen op de "Place de la Réunion" (zie blz. 90 par. 3). Het Christusbeeld werd echter door de familie De wyth uit Aendoren tijdelijk in bewaring gehouden en ging in 1802 naar de St Germanuskerk van Tienen. Daar werd het in het H. Kruiskoor aangebracht en in 1803 door Paus Pius VI met aflaten verrijkt. Heden nog wordt het beeld in deze kerk op de eerste drie vrijdagen van maart vereerd.

Het Wittevrouwenklooster werd met kerk en kapel afgebroken. Alleen de schuur en de grote vleugel van de voorbouw bleven bewaard en werden later als particuliere woning ingericht. (Ref. Bijdragen tot de Gesch. van Tienen 1962 door Dh. Jan Wauters).

3° Overlijden van Clara Catharina.

Zij stierf te Tienen op 24 sept 1811 in de ouderdom van 81 j. en 9 maanden, zoals blijkt uit haar overlijdensakte "Nopens Clara Cath. Van Norum zijn geen andere gegevens bekend. Alleen haar doopakte komt in de PR van Hoeg. voor, zodat zij wellicht naar elders is vertrokken".

Art. 88bis: DE MAANDEN DOOR DE EEUWEN HEEN.

1. Onder de Romeinen.

- De benamingen der maanden, zoals wij ze heden kennen en gebruiken, ontstonden uit het latijn ten tijde der Romeinen en zijn vooral gewijd aan de Goden, Keizers en Koningen van het oude Rome. Het jaar begon op 1 Maart en eindigde met de schrikkelmaand; doch vanaf 1564 werd Januari officieel als eerste maand aangenomen.

Zo hadden we:

Maart (Martius) gewijd aan hun oorlogsgod Mars.

April (Aprilis) komt van "aperire = openen" m.a.w. het opengaan van het weder.

Mei (Maius) van "magnus = groot" het groeien of groot worden der gewassen.

Juni (Junius) gewijd aan de huwelijksgodin Juno.

Juli (Julius) ter herinnering aan Caesar, die op de 14 Juli geboren werd.

Augustus: ter ere van Keizer Augustus, die als een God vereerd werd.

September (septem) zeven of zevende maand van de Romeinse jaarkalender.

Oktober (octo) achtste maand.

November (novem) negende maand.

December (decem) tiende maand.

Januari (Januarius) gewijd aan Koning Janus van Latium, tot in 1564 de 11e maand van het jaar).

Februari (Februarius) kon. van "februus = reinigend". Op 15 Februari werd het reinigingsfeest gehouden om het jaar te besluiten.

2. Onder de Franken.

- Ofschoon de benamingen van latijnse oorsprong als officiële termen bewaard bleven, ontwikkelden zich na de komst der Franken, andere namen die bijzonderlijk onder Karel de Grote algemeen ingang vonden bij dat volk, omdat zij nauwer met de natuur en de seizoenen waren vergroeid en uit eigen oertaal "het Nederfrankisch" waren ontstaan.

Zij luiden als volgt:

- Lenzin manoth: (Maart)

- Ostar manoth: (April)

- Wuni manoth (Mei) waarin het winnen (Wuni) der gewassen begint.

- Brack manoth (Juni)

- Hovi manoth (Juli) waarin het hooi (hovi) wordt binnengehaald.

- Aran manoth (Aug.) waarin het graan (aran = brood) wordt geoogst.

- Wintu manoth (Sept)

- Win manoth (Oct.) waarin de wijn (win) werd gemaakt.

- Windu manoth (Nov.) opkomen der winden (windu).

- Heilag manoth (Dec.)
- Winter manoth (Jan.) de winter - of koude maand.
- Hornung manoth (Febr.)

3. In de Middeleeuwen.

Uit deze namen van Nederfrankische oorsprong, werden tijdens de Middeleeuwen onze oud-vlaamse benamingen geboren, die onze voorouders verfraaid werden om hun taal te verheerlijken.

Zo kregen we:

- Dorre maent (Maart) als alles nog dor was.
- Aprille maent (April) zie latijnse oorsprong.
- Wonne maent (Mei) zie Frankische oorsprong.
- Wiede maent (Juni) waarin het wieden begon
- Hoy maent (Juli) zie Frankische oorsprong.
- Oochs maent (Aug.) als de oogst begint.
- Herfst maent (Sept.) inzer van de Heftst.
- Vijn maent (Okt.) de wijnoogst (Frankisch).
- Wind maent (Nov.) het blazen der winden (Frankisch).
- Winter maent (Dec.) aanvang van de winter.
- Lauwe maent (Jan.) (looien) der huiden.
- Schrikkel maent (Febr.) korte maand.

4. Onder de Fransen.

De Fransen gooiden alles overhoop en rangschikten hun jaartelling als volgt:

Vendémiaire (vindemia = wijnoogst) begon om 22 Sept. tot 21 Oct. (1e Republikeinse maand).
Brumaire (bruma = nevel) van 22 Oct. tot 20 november.
Frimaire (frimas = vries) van 21 november tot 20 dec.
Nivose (nivosus = sneeuw) van 21 dec. tot 19 januari.
Pluviose (pluvia = regen) van 20 jan. tot 19 Febr.
Ventose (ventosus = wind) van 19 Febr. tot 20 maart.
Germinal (germen = kiemen) van 21 Maart tot 19 April.
Floréal (floreus = bloei) van 20 April tot 19 Mei.
Prairial (prairie = weide) van 20 Mei tot 19 juni.
Messidor (messis = oogst) van 20 juni tot 19 Juli.
Thermidor (thermé = warmte) van 20 juli tot 18 aug.
Fructidor (fructus = fruit) van 19 Augt. tot 17 sept.

5. Huidige tijd.

- Na de val van het Franse Keizerrijk werden de benamingen van Romeinse oorsprong hernomen. Maar vanaf het einde der vorige eeuw begonnen enkele mannen uit eigen volk hun taal te bezingen en herrezen de oude dichterlijke vlaamse namen van de Middeleeuwen.

En langzamerhand kwam ons volk tot het beseft dat de Romeinen, ofschoon zij ons de beschaving brachten, toch maar een voor ons gans vreemd volk waren, zodat zij liever hun eigen taal in toepassing brachten, dan aan vreemde Goden, Keizers en koningen te herinneren. En ofschoon de latijnse vormen als officiële termen bewaard bleven, bezigen onze mensen meer en meer ter verheerlijking van onze taal de Vlaamse namen, want zij zijn de weerspiegeling van een oude diepliggende kultuur, van een volk met eigen geschiedenis.

Zo krijgen we:

- Louwmaand (Jan.) - onze voorouders looiden hun dierhuiden
- Sprokkelmaand (Febr.) - zij sprokkelde hout in het bos.
- Lentemaand (Maart) - de lente doet haar intrede in de natuur.
- Grasmaand (April) - het gras herleeft en alles wordt weeral groen rondom.
- Bloeiemaand (Mei) - de planten beginnen te bloeien.
- Zomermaand (Juni) - de warme zomer vangt aan.
- Hooimaand (Juli) - de hooitijd is aangebroken.
- Oogstmaand (Aug.) - de oogst is rijp.
- Heftmaand (Sept.) - de heftst staat voor de deur.
- Wijnmaand (okt.) - de wijnvruchten worden geplukt.
- Slachumaand (nov.) - de boer slacht zijn varken.
- Wintermaand (Dec.) - de gure winter treedt in.